USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Kočandrlovou ve věci

Navrhovatelů: a) Ing. A[redacted] H[redacted], narozený [redacted], bytem [redacted], [redacted],
zastoupený Mgr. Lukášem Zscherpem, advokátem se sídlem Lochotínská 18, 301 00 Plzeň,
b) Sokato a.s., IČO 25588184, sídlem Staré náměstí 225/27a, Přízřenice, 619 00 Brno
zastoupená Mgr. Ing. Antonínem Továrkem, advokátem se sídlem třída Kpt. Jaroše 1844/28, 602 00 Brno

za účasti společností: 1 LYCKEBY AMYLEX, a.s., IČO 49790340, sídlem Strakonická 946, 341 01 Horažďovice,
2 Česká Škrobárenská a.s., IČO 25032160, sídlem Strakonická 946, 341 01 Horažďovice,
obě zastoupené JUDr. Jaroslavem Šímou, advokátem se sídlem Radyňská 479/5, 32600 Plzeň,

o přezkoumání přiměřenosti protiplnění dle ust. § 183k odst. 1, 3 obch. zák.

takto:

I. Určuje se, že přiměřené protiplnění za jednu akcii zaniklé společnosti Škrobárny Horažďovice, a.s., IČ: 468 82 171, se sídlem Strakonická 946, 341 01 Horažďovice o jmenovité hodnotě 1 000,00 Kč v rámci vytěsnění minoritních akcionářů dle rozhodnutí valné hromady společnosti ze dne 4.7.2008 činí 545,00 Kč.

II. Společnost LYCKEBY AMYLEX, a.s., IČ 49790340, sídlem Strakonická 946, 341 01 Horažďovice a společnost Česká Škrobárenská a.s., IČ 25032160, sídlem Strakonická 946, 341 01 Horažďovice jsou povinny zaplatit navrhovateli a) plnou náhradu nákladů řízení ve výši 78 492,50 Kč k rukám právního zástupce navrhovatele a) do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.

III. Společnost LYCKEBY AMYLEX, a.s., IČ 49790340, sídlem Strakonická 946, 341 01 Horažďovice a společnost Česká Škrobárenská a.s., IČ 25032160, sídlem Strakonická 946, 341 01 Horažďovice jsou povinny zaplatit navrhovateli b) plnou náhradu nákladů řízení ve výši 196.601,92 Kč k rukám právního zástupce navrhovatele b) do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.

IV. Společnost LYCKEBY AMYLEX, a.s., IČ 49790340, sídlem Strakonická 946, 341 01 Horažďovice a společnost Česká Škrobárenská a.s., IČ 25032160, sídlem Strakonická 946, 341 01 Horažďovice jsou povinny společně a nerozdílně zaplatit státu náhradu nákladů řízení ve výši 2 537,68 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

1. Navrhovatel a) se žalobním návrhem doručeným soudu dne 19.8.2008 a následně upřesněným s ohledem na vývoj judikatury domáhal, aby soud rozhodl o určení výše přiměřeného protiplnění za jednu akci společnosti Škrobárny Horažďovice, a.s., IČ 46882171 o jmenovité hodnotě 1 000,00 Kč v rámci vytěsnění minoritních akcionářů dle rozhodnutí valné hromady společnosti ze dne 4.7.2008. Svůj návrh odůvodnil tím, že je akcionářem společnosti Škrobárny Horažďovice, a.s., jehož hlavním akcionářem je společnost Česká Škrobárenská a.s., která má vlastnit akcie představující podíl více než 90% na základním kapitálu společnosti Škrobárny Horažďovice, a.s. Na valné hromadě konané dne 4.7.2008 bylo hlasy hlavního akcionáře rozhodnuto o přechodu akcií společnosti ve vlastnictví ostatních akcionářů na hlavního akcionáře, toto usnesení se opírá o ustanovení § 183 a násl. obchodního zákoníku, údajná přiměřenost protiplnění byla doložena znaleckým posudkem Ing. Jiřího Vaňka. Navrhovatel považuje výši protiplnění, kterou poskytla společnost Česká Škrobárenská a.s. za akcie společnosti Škrobárny Horažďovice, a.s., za hrubě nepřiměřenou a nespravedlivou. Důvodem, proč je protiplnění za akcie hrubě podhodnocené, je způsob jeho určení, který dokonale nahrává zájmu hlavního akcionáře a zájem menšinových akcionářů naprosto pomíjí. Navrhovatel odmítá nejen principy, na kterých určení výše protiplnění spočívá a které považuje za přímé porušení zákona, nýbrž i praktické provedení znaleckého posudku znalcem Ing. Jiřím Vaňkem.

2. Právním předchůdcem navrhovatele b) – společností MONEY CONSULTING, a.s., IČ 26911604 bylo u zdejšího soudu ze stejného důvodu iniciováno řízení žalobním návrhem doručeným soudu dnem 29.9.2008. Věc je vedena pod sp.zn. 48 Cm 129/2008. Obě věci byly spojeny ke společnému řízení tak, že nadále jsou vedeny pod společnou sp.zn. 43 Cm 122/2008.

3. Usnesením zdejšího soudu ze dne 22.9.2009 č.j. 48 Cm 129/2008-33 bylo rozhodnuto o tom, že v řízení se bude pokračovat se společností Sokato, a.s., IČ 25588184 místo původního navrhovatele b). Usnesením zdejšího soudu ze dne 27.7.2011 č.j. 43 Cm 122/2008-18 bylo rozhodnuto o tom, že v řízení bude dále pokračováno na straně společnosti Škrobárny Horažďovice, a.s. se společností LYCKEBY AMYLEX, a.s., IČ 49790340, a to postupem dle § 107 o.s.ř. vzhledem k tomu, že společnost Škrobárny Horažďovice, a.s. byla z obchodního rejstříku vymazána ke dni 12.10.2009, neboť v důsledku přeměny vnitrostátní fúzí sloučením s obchodní společností LYCKEBY AMYLEX, a.s. zanikla bez likvidace.

4. Jak společnosti LYCKEBY AMYLEX, a.s., tak společnost Česká Škrobárenská a.s. v průběhu celého řízení navrhovaly zamítnutí žalobních návrhů, tvrdily, že poskytnuté plnění je přiměřené a je odvozeno od řádně vypracovaného znaleckého posudku. Metodika zpracování znaleckého posudku odpovídala době jeho zpracování.

5. Soud má v dané věci za zjištěný a prokázaný následující skutkový stav:

Navrhovatel a) byl akcionářem zaniklé společnosti Škrobárny Horažďovice, a.s. (nyní LYCKEBY AMYLEX, a.s.), vlastníkem 24 ks akcií o jmenovité hodnotě jedné akcie 1 000,00 Kč (viz hromadná listina nahrazující listinné akcie ve vlastnictví navrhovatele a)). Navrhovatel b) byl akcionářem zaniklé společnosti Škrobárny Horažďovice, a.s., vlastníkem 807 kmenových akcií na jméno o jmenovité hodnotě jedné akcie 1 000,00 Kč (viz potvrzení o počtu akcií navrhovatele b)). Z notářského zápisu sepsaného dne 1.8.2008 o rozhodnutí mimořádné valné hromady společnosti Škrobárny Horažďovice, a.s., ke kterému došlo dne 4.7.2008, mj. vyplývá, že mimořádná valná hromada společnosti určila, že hlavním akcionářem, který požádal o svolání mimořádné valné hromady v souladu s ustanoveními § 183i odst. 1 obchodního zákoníku, je společnost Česká Škrobárenská a.s., IČ 25032160, která je vlastníkem 152 319 ks nekotovaných kmenových akcií společnosti Škrobárny Horažďovice, a.s. vydaných v listinné podobě o jmenovité hodnotě 1 000,00 Kč znějících na jméno, jejichž souhrnná jmenovitá hodnota činí 99,18% základního kapitálu a hlasovacích práv společnosti Škrobárny Horažďovice, a.s. Mimořádná valná hromada společnosti Škrobárny Horažďovice, a.s. schválila ve smyslu § 183i obchodního zákoníku přechod vlastnického práva všech ostatních účastnických cenných papírů společnosti Škrobárny Horažďovice, a.s. ve vlastnictví

ostatních akcionářů této společnosti na osobu hlavního akcionáře, kterým je společnost Česká Škrobárenská a.s., a to za protiplnění v penězích s tím, že přechod vlastnického práva k uvedeným akciím nastává v souladu s ustanovením § 183l odst. 3 obchodního zákoníku uplynutím jednoho měsíce ode dne zveřejnění zápisu tohoto usnesení do obchodního rejstříku. Výše protiplnění, kterou hlavní akcionář určuje jako protiplnění poskytované oprávněným osobám za jejich akcie v rámci přechodu všech akcií na hlavního akcionáře, činí 340,00 Kč za každou nekotovanou kmenovou akcií společnosti Škrobárny Horažďovice, a.s., vydanou v listinné podobě o jmenovité hodnotě 1 000,00 Kč znějící na jméno. Přiměřenost výše uvedeného protiplnění určeného hlavním akcionářem je v souladu s § 183m odst. 1 obchodního zákoníku doložena znaleckým posudkem Ing. Jiřího Vaňka ze dne 10.6.2008. Pro určení přiměřenosti protiplnění byla znalcem použita metoda diskontovaných peněžních toků (viz notářský zápis ze dne 1.8.2008 sp.zn. NZ 244/2008, N 254/2008). Usnesení předmětné mimořádné valné hromady bylo do obchodního rejstříku zapsáno ke dni 13.8.2008, v obchodním věstníku bylo zveřejněno dne 27.8.2008 (viz výpis z obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem v Plzni oddíl B, vložka 288, oznámení z obchodního věstníku č. 35/08, č. zápisu 4413554-35/08). Ze znaleckého posudku Ing. Jiřího Vaňka vyplývá, že jako oceňovací metoda byla jím zvolena metoda výnosová, pro ocenění akcie byla použita metoda DCF (metoda diskontovaných peněžních toků) s odůvodněním, že společnost dosahuje kladných ekonomických výsledků, a proto jsou takto vytvářené hodnoty nejreálnějším měřítkem hodnoty samotné společnosti, hodnota akcie je tedy dána především budoucími příjmy z dividend tvořených společností. Předmětná akcie není registrována na trhu a ani ceny převodu akcie z poslední doby nejsou dostatečným měřítkem hodnoty této akcie. Při zkoumání stavu společnosti znalec nenalezl podobnou společnost s jasnou hodnotou, která by sloužila jako etalon pro ocenění. Srovnávací a tržní metody proto nelze použít. Použití metod majetkových u společnosti s nízkým podílem likvidních aktiv a silným předpokladem dlouhodobého fungování je neopodstatněné. Společnost nepředpokládá svou likvidaci nebo jinou významnou změnu, která by vedla ke zhodnocení akcie formou podílu na zůstatku společnosti. Majetkové metody proto nebyly pro určení hodnoty akcie použity. Pro výpočet metodou DCF znalec sestavil finanční plán do roku 2012, do kterého zahrnul další informace z dostupných veřejných zdrojů a od managementu, pro ověření prognóz znalec použil výsledky společnosti za rok 2002-4/2008. Hodnocení a ocenění bylo provedeno ke dni 30.4.2008. Celá společnost byla znalcem oceněna na 52 215 160,00 Kč. Při výpočtu hodnoty akcie byla použita hodnota bezrizikového výnosu, při jejímž stanovení bylo přihlédnuto k odhadu výnosu na státních dluhopisech ČR v následujících letech dle Komerční banky, a.s. a ČNB, výsledná zjištěná hodnota je rovna 4,62%, Tržní riziková prémie RPT byla stanovena na základě zveřejněné aktuální tržní rizikové prémie akciového trhu v ČR na internetových stránkách na 5,84%, přirážka za malé podniky RPmp byla zvolena 2% z důvodu malé velikosti společnosti proti průměrné velikosti podniku v portfoliu, přirážka RPnb odrážející nejasný vliv budoucnosti na odhadový finanční plán byla zvolena na průměrných (1%), přirážka za likviditu RPl byla zvolena 1% z důvodu nízké likvidity společnosti na trhu. Výše uvedeným způsobem byla stanovena hodnota jedné akcie Škrobárny Horažďovice, a.s. o nominální hodnotě 1 000,00 Kč na 34% nominální hodnoty, což představuje částku 340,00 Kč. Hodnota protiplnění za jednu akcii společnosti Škrobárny Horažďovice, a.s. na jméno ve jmenovité hodnotě 1 000,00 Kč pro účel uplatnění práva výkupu účastnických cenných papírů dle ustanovení § 183m a následující obchodního zákoníku navržena ve výši 340,00 Kč za jednu akcii je přiměřená hodnotě zjištěné tímto znaleckým posudkem (viz znalecký posudek č. 075 ze dne 10.6.2008 vypracovaný znalcem Ing. Jiřím Vaňkem). Z výroční zprávy společnosti Škrobárny Horažďovice, a.s. založené ve Sbírce listin vedené Krajským soudem v Plzni přitom vyplývá, že vlastní kapitál společnosti dosáhl ke dni 31.12.2007 výše 129 650 000,00 Kč, přičemž vlastní kapitál společnosti se v letech 2004-2007 postupně zvýšil z částky 128 322 000,00 Kč až na výši 129 650 000,00 Kč (viz výroční zpráva společnosti založená ve Sbírce listin vedené Krajským soudem v Plzni, č. listiny B288/SL50, výpis z databáze MAGNUS o společnosti Škrobárny Horažďovice, a.s.). Znalec na svém postupu a závěrech při zpracování znaleckého posudku setrval, uvedl, že má za to, že posudek byl vypracován s ohledem na běžnou znaleckou praxi v období jeho vzniku (viz vyjádření Ing. Jiřího Vaňka ze dne 23.5.2017). Ze znaleckého posudku zpracovaného znaleckým ústavem Znalecká oceňovací kancelář s.r.o. (dále jen ZOK) mj. vyplývá, že znalecký ústav použil pro ocenění čistého

obchodního majetku společnosti Škrobárny Horažďovice, a.s. výnosovou metodu kapitalizovaných zisků, a to na základě hospodářských výsledků dosahovaných v minulých účetních obdobích. Tuto metodu považuje znalecký ústav za nejvhodnější zejména s ohledem na stabilní vývoj společnosti v posledních letech před datem rozhodným pro ocenění (30.9.2008), a také s ohledem na skutečnost, že z dostupných podkladů mu nejsou známy žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo důvodné předpokládat významnější změny zásadních ekonomických parametrů v budoucnu. Ocenění metodou diskontovaných peněžních toků na základě sestaveného finančního plánu znalecký ústav nepoužil z toho důvodu, že tuto metodu nepovažuje za zcela vhodnou pro oceňování s odstupem několika let. Znalecký ústav považoval za vhodné zohlednit vliv velikosti podniku společnosti Škrobárny Horažďovice, a.s. ve vztahu ke kalkulovaným nákladům vlastního kapitálu. Riziková prémie za velikost podniku byla stanovena vzhledem k minimální velikosti oceňované společnosti ve výši 3%, to znamená na úrovni doporučované prof. Ing. Milošem Maříkem, CSc., riziková prémie země vzhledem k užití tuzemských dat pro stanovení bezrizikového výnosu nebyla uvažována. Na základě provedených analýz je znalecký ústav názoru, že reálná tržní hodnota společnosti Škrobárny Horažďovice, a.s. odpovídá hodnotě stanovené na základě výnosového principu ocenění, to znamená v částce ve výši 50 043 000,00 Kč. Základní kapitál společnosti Škrobárny Horažďovice, a.s. v celkové výši 153 574 000,00 Kč byl k datu rozhodnému pro ocenění tvořen celkem 153 574 ks akcií ve jmenovité hodnotě 1 000,00 Kč na akcii. Hodnota jednoho ks akcie společnosti Škrobárny Horažďovice, a.s. k datu 30.9.2008 prostým přepočtem byla stanovena ve výši 326,00 Kč. K celkovému přístupu k ocenění (volba metody ocenění společnosti, způsob stanovení přiměřené protiplnění) nemá znalecký ústav k posudku Ing. Jiřího Vaňka žádné zásadní námitky. Některé prognózy tohoto znalce jsou až příliš optimistické a ne vždy mají oporu v minulých hospodářských výsledcích. Určité výhrady má znalecký ústav i v případě stanovení některých dílčích složek diskontní sazby. Některé další odchylky ve výsledku ocenění jsou potom dány skutečnostmi objektivního charakteru (odlišně zvolená metoda ocenění, odlišné datum rozhodné pro ocenění). Znalecký ústav se ve svém znaleckém posudku rovněž vypořádával s námitkami navrhovatelů, kdy zdůraznil, že k námitkám právního charakteru mu nepřísluší se vyjadřovat (viz znalecký posudek ZOK č. 138/2012). V doplňku uvedeného znaleckého posudku znalecký ústav mj. uvedl, že jím použitá metoda ocenění - paušální varianta výnosové metody kapitalizovaných zisků počítá se stanovením trvale odnímatelného zisku po zdanění v určité výši a s jeho perpetuitou, to znamená s jeho časově nijak neomezeným trváním. Doba budoucího fungování podniku by byla uvažována stejně v obou variantách data rozhodného pro ocenění. Na výsledek by v takovém případě mohla mít vliv pouze skutečnost, kdyby v mezidobí mezi daty rozhodnými pro ocenění došlo k významným změnám v makroekonomické situaci nebo samotné podnikatelské činnosti společnosti, což by mělo za následek změny některých podstatných parametrů ocenění. Žádné takové skutečnosti však nebyly zjištěny. Pokud byla vznesena námitka podjatosti znaleckého ústavu, kdy znalkyně Mgr. Markéta Hlavicová, která posudek v rámci znaleckého ústavu zpracovala, zároveň vystupuje jako advokátka společností, ve kterých došlo k vytěsnění menšinových akcionářů, jakož i majoritních akcionářů těchto společností, a to v některých řízeních o přezkoumání přiměřenosti protiplnění, znalecký ústav uvedl, že tato námitka je ve vztahu k posuzování případné podjatosti znaleckého ústavu zcela irelevantní, předmětný znalecký posudek byl zpracován znaleckým ústavem, nikoli znalcem, coby fyzickou osobou, je i zcela irelevantní skutečnost, kolik z pozice znalkyně vyhotovila jednatelka znaleckého ústavu znaleckých posudků pro různé hlavní akcionáře za účelem vytěsnění menšinových akcionářů, neboť to s předmětnou věcí nesouvisí, navíc tyto informace jsou veřejně dostupné. Otázku podjatosti znalce lze zkoumat vždy pouze výlučně ve vztahu k účastníkům tohoto řízení, na nich je znalecký ústav či jeho společníci zcela nezávislý a nikdy pro ně nevykonával jakoukoli znaleckou či jinou podnikatelskou činnost. Pokud navrhovatel a) vytýkal znaleckému ústavu použití rizikového přirážky za velikost podniku ve výši 3%, k tomu znalecký ústav uvedl, že vycházel z tuzemské odborné literatury (prof. Ing. Miloš Mařík, CSc., prof. Ing. Eva Kislingerová), tato literatura připouští i stanovení vyšší maximální rizikové přirážky za velikost podniku až do 5%. Při stanovení rizikové přirážky pro malé podniky ve výši 3% bylo přihlédnuto i ke skutečnosti, že žádné další rizikové přirážky nebyly při výpočtu uvažovány (viz doplnění znaleckého posudku ze dne 25.2.2016). Při ústním jednání, které se ve věci konalo dne 21.9.2016, zástupkyně znaleckého ústavu

Mgr. Markéta Hlavicová ve vztahu ke vznesené námitce podjatosti ještě upřesnila, že znalecký posudek byl zpracováván v září 2012, zatímco ona jako advokátka právní zastoupení společnosti REKULTIVAČNÍ VÝSTAVBA Most, a.s. a RVM – SERVICE a.s. převzala až v září 2013, tedy až po zpracování uvedeného znaleckého posudku. Na zpracování doplňku znaleckého posudku se podílel i její kolega Petr Kubíček. Námitka podjatosti Mgr. Markéty Hlavicové byla soudem jako nedůvodná zamítnuta. Zástupci znaleckého ústavu v rámci svých výpovědí setrvali na způsobu ocenění a závěrech znaleckého posudku, uvedli, že zohlednili při zvolených metodách ocenění, že se jedná o znalecký posudek pro potřebu vytěsnění, to znamená, že jimi stanovená cena je stanovena jako „fair value“, tak jak byla definována v příslušném rozhodnutí Vrchního soudu v Praze. Jedná se o spravedlivou hodnotu. Dále se zástupci znaleckého ústavu ve své výpovědi věnovali obhajobě použité metody ocenění a zohledněných přirážek (viz výpovědi zástupců znaleckého ústavu ZOK). Z revizního znaleckého posudku znaleckého ústavu APELEN Valuation a.s. (dále jen APELEN) předloženého navrhovatelem b) mj. vyplývá, že obecně je jednoznačně při takovémto typu ocenění preferována metoda diskontovaných peněžních toků, tu preferuje jak odborná literatura, preferovala ji v rozhodné době i dosud ČNB a drtivá většina znaleckých posudků na ocenění pro účely „squeeze-out“. Znalecký ústav nesouhlasí s argumentem posudku ZOK k nepoužití této metody, že důvodem byla stabilita vývoje společnosti v posledních letech před oceněním, a že nebyly známy žádné skutečnosti, které by vedly ke změně předpokladu dalšího vývoje. Rovněž zmíněný výrazný časový odstup od data ocenění není důvodem k opuštění od jednoznačně preferované metody diskontovaných peněžních toků. Očekávání ke dni ocenění, resp. v období přede dnem ocenění, kdy byl zpracován původní znalecký posudek Ing. Vaňkem, nejlépe vystihuje finanční plán použitý v původním znaleckém posudku respektovaný hlavním akcionářem společnosti. Ex post tento finanční plán jakkoliv zpochybňovat a měnit je velmi problematické. Z toho důvodu znalecký ústav považuje za jednoznačné a v souladu s oceňovací praxí i teorií použít pro ocenění metodu diskontovaných peněžních toků ve variantě DCF entity tak, jak byla použita ve znaleckém posudku Ing. Vaňka. Bezriziková výnosnost byla v posudku Ing. Vaňka stanovena jako vážený průměr průměrných výnosů aukcí státních dluhopisů ČR s dlouhodobou splatností za poslední rok na úrovni 4,62%. V posudku ZOK pak byla použita s ohledem na časový posun dat ocenění na stejné bázi hodnota 4,80%. Vhodnějším způsobem je stavení bezrizikové úrokové sazby na základě aktuální výnosnosti do doby splatnosti dlouhodobých dluhopisů nejblíže ke dni ocenění. Poslední aukce desetiletých státních dluhopisů přede dnem 30.9.2008 se konala dne 8.9.2008 s výnosem 4,60%, tedy přibližně stejným, jak kalkuluje posudek Ing. Vaňka ke dni 30.4.2008, který stanovil jako datum ocenění (nikoliv správně), činil výnos desetiletých státních dluhopisů 4,75% a přede dnem zpracování posudku Ing. Vaňka (10.6.2008) pak činil výnos do doby splatnosti patnáctiletých státních dluhopisů 5,33%. Znalecký ústav se kloní k použití této vyšší bezrizikové úrokové sazby známé v momentě zpracování prvního znaleckého posudku, tedy relativně blízko ke dni rozhodnutí valné hromady, jakkoliv výnos předcházející v den přechodu akcií byl nižší. Tedy aplikace bezrizikové úrokové sazby vede ceteris paribus k nižší hodnotě akcie, na druhou stranu obecně jsou preferovány dluhopisy s co nejdelší dobou splatnosti a tento parametr splňuje patnáctiletý dluhopis optimálně. Z toho důvodu byla použita bezriziková úroková míra na úrovni 5,33%, protože metoda DCF vychází z plánu v běžných cenách, neodečítá se v tomto případě inflace, jako je tomu v posudku ZOK. Pokud se jedná o rizikovou prémii kapitálového trhu, byla v posudku Ing. Vaňka použita celková riziková prémie pro ČR ve výši 5,84%, z čehož riziková prémie trhu činí 1,05% a historická riziková prémie 4,79%. Posudek ZOK pak použil chybně pouze rizikovou prémii trhu 4,79% s tím, že pokud je bezriziková úroková míra stanovena na základě tuzemských dat, rizikovou prémii země není nutné použít. To je však chyba. Mnohem vhodnější je aplikace aktuálně rizikové prémie, která reflektuje aktuální dění na trhu, a proto je vhodné použít ji při aktuálním ocenění. Aktuální implicitní akciová prémie byla v roce 2008 uváděna na hodnotu 4,37%. Tedy riziková prémie trhu RPT měla v daném případě činit 4,37%. Riziková prémie země byla v posudku Ing. Vaňka respektována ve výši 1,05% s odkazem na stránky profesora Damodarana. Posudek ZOK chybně RPZ nekalkuloval. Pokud jde o otázku aplikovatelnosti přirážky za malou společnost, tak jak byla aplikována v posudku Ing. Vaňka 2%, tak v posudku ZOK 3%, nemá být v tomto případě použita. Existuje řada odborných studií, které existenci této přirážky zpochybňují nebo přímo

odmítají. Protože v České republice neexistují žádné obecně uznávané oceňovací standardy, je nutné se poohlédnout do zemí s obdobným systémem práva a hospodářství. Podle německých standardů IDW S 1 není správné používání velikostních prémií ani u mnohem menších podniků, než je oceňovaná společnost, obdobný názor vyjádřil i profesor Ing. Miloš Mařík, CSc., a docentka Ing. Pavla Maříková, CSc. Stejně tak pro daný účel nelze aplikovat specifická rizika, která byla použita v posudku Ing. Vaňka, tedy riziko za nejistou budoucnost a malou likviditu. V procesu tzv. squeeze-outu totiž je zřejmé, že v takovém případě jde o obětovanou příležitost pro akcionáře a za tuto obětovanou příležitost by mu měla být poskytnuta plná kompenzace. Jak uvádí i Komise pro cenné papíry ve svém rozhodnutí č.j. 45/N/115/2005/2 ze dne 26.10.2005, použití prémie za specifické riziko považuje Komise za neakceptovatelné, jelikož průměrný investor je schopen v rámci správy portfolia cenných papírů tento typ rizika na rozdíl od rizika systematického eliminovat, a to i u akcií společností, které nejsou veřejně obchodovány. I dle současné judikatury existuje názor, že je nutné při stanovení přiměřené hodnoty akcií přihlížet rovněž k tomu, zda se akcionář mohl svobodně rozhodnout, zda své akcie odprodá, či zda mu byly nedobrovolně odňaty. A východiskem má být tzv. fair value**,** nebo-li spravedlivá hodnota. Hledání spravedlivé hodnoty pro účel vytěsnění pak není zcela totožné se zjišťováním tržní ceny. Není důvodu, proč by měl vytěsněný akcionář nést budoucí rizika společnosti jiná než systematická. Přirážky za další specifická rizika nepoužila ani ZOK. Znalecký ústav výpočtem dospívá ke korigované úrovni nákladů vlastního kapitálu pro daný účel, která činí 14,95%, tato hodnota je nižší než náklady vlastního kapitálu v posudku Ing. Vaňka zejména z důvodu absence přirážek za malou tržní kapitalizaci, nejistou budoucnost a nízkou likviditu. V posudku ZOK vyšly náklady vlastního kapitálu bez zadlužení na úrovni 10,64%, znaleckému ústavu by při použití pouze nezadlužené struktury kapitálu vyšla 9,67%, tedy pouze o 1% nižší, což je dáno zejména rozdílným názorem na přípustnost přirážky za malou společnost. Za principiálně výchozí je považován finanční plán použitý ve znaleckém posudku Ing. Vaňka, a to z toho důvodu, že ex post po téměř 9 letech od rozhodného dne ocenění není možné nahlédnout optikou známou ke dni ocenění, resp. v době těsně před ním. Znalecký ústav dospěl k závěru, že částka 340,00 Kč za jednu akcii o jmenovité hodnotě 1 000,00 Kč společnosti Škrobárny Horažďovice, a.s. ve smyslu § 183i a násl. obchodního zákoníku nebyla přiměřeným protiplněním. Tím by nebyla ani částka 326,00 Kč zjištěná ve znaleckém posudku ZOK č. 138/2012. Zásadní rozdílnost názorů se týká zejména výše nákladů vlastního kapitálu. Dle názoru znaleckého ústavu není možné korigovat s výrazným časovým odstupem finanční plán respektovaný hlavním akcionářem, sestavený navíc na základě plánu samotné společnosti. Proto je znalecký ústav názoru, že měl být použit původní finanční plán sestavený v posudku Ing. Vaňka s dílčími úpravami. Metodu kapitalizovaných zisků použitou jako rozhodnou v posudku ZOK považuje znalecký ústav pro daný účel za nevhodnou. Po korekci vychází při respektování metody diskontovaných peněžních toků na jednu akcii společnosti Škrobárny Horažďovice, a.s. o jmenovité hodnotě 1 000,00 Kč přiměřené protiplnění na bázi spravedlivé hodnoty na částku 545,00 Kč. S touto hodnotou je plně konzistentní i částka 515,00 Kč za jednu akcii společnosti zjištěná na základě substanční hodnoty tržní ve znaleckém posudku znalce Františka Poláka ze dne 20.3.2009 pro účely fúze, který zjistil na bázi substanční tržní hodnotu jmění ke dni 31.12.2008, tedy velmi blízko přechodu akcií na hlavního akcionáře, ve výši 78 956 000,00 Kč, což odpovídá částce 515,00 Kč na jednu akcii společnosti o jmenovité hodnotě 1 000,00 Kč. Tato hodnota je znaleckým ústavem hodnocena jako výrazně vyšší než výše přiměřeného protiplnění, nicméně je v každém případě významná pro ověření hodnoty akcie ke dni 30.9.2008 (viz znalecký posudek č. 384/03/2017 znaleckého ústavu APELEN Valuation a.s., znalecký posudek č. 2354/26/09 Františka Poláka). Ke znaleckému posudku zpracovanému společností APELEN bylo ZOK sděleno, že z hlediska metod ocenění byly identické metody použity u znaleckého posudku Ing. Vaňka a znaleckého posudku APELEN. Z hlediska výsledku ocenění jsou pak velmi podobné výsledky ZOK a znaleckého posudku Ing. Vaňka. Pokud se týká znaleckých posudků Ing. Vaňka a společnosti APELEN, jejich základní rozpory lze shrnout v rozdílech v bezrizikovém výnosu a rizikových prémiích, kdy se jedná v zásadě o zanedbatelné rozdíly vyplývající z odlišného přístupu obou znalců. Znalecký posudek Ing. Vaňka vychází při stanovení jednotlivých parametrů spíše z dlouhodobějšího minulého vývoje, znalecký posudek APELEN spíše z aktuálního stavu k datu zpracování znaleckého posudku. Postup znaleckého

posudku Ing. Vaňka více zohledňuje skutečnost, že výpočet budoucích volných peněžních toků je konstruován na velmi dlouhé, časově v zásadě ničím neomezené období a použití pouze aktuálních ukazatelů nemusí být vzhledem k cyklickému vývoji ekonomiky zcela ideální. Tento nedostatek se dle názoru ZOK Ing. Vaněk snažil kompenzovat právě použitím údajů z dlouhodobějších časových minulých řad. Postup znaleckého posudku APELEN vychází z aktuálních dat co nejbližších datu rozhodnému pro ocenění, což na jedné straně vede k jednoznačnému snadno přezkoumatelnému a zdůvodněnému způsobu stanovení příslušného parametru, nicméně na straně druhé nijak neodráží právě výše popsaný cyklický vývoj ekonomiky. Obecně lze konstatovat, že každý z těchto přístupů má určitou logiku. Odborná literatura jednoznačně nepreferuje ani nevylučuje žádný z postupů použitých oběma znalci. Pokud se týká rozdílů, jedná se o přirážky za specifická rizika (nižší kapitalizace nebo-li menší společnosti, nejistý budoucí vývoj, nižší likvidita). Ing. Vaněk použil přirážky za specifická rizika v celkové výši 4 % (2 % za menší společnosti, 1 % za nejasnou budoucnost v návaznosti na finanční plán a 1 % za nižší likviditu). Oproti tomu znalecký posudek APELEN žádnou z těchto rizikových přirážek nepoužil, zejména s odkazem na skutečnost, že pro účely stanovení přiměřené hodnoty akcií pro vytěsnění drobných akcionářů by se nemělo vycházet z hodnoty tržní, ale z hodnoty spravedlivé (fair value). Z definice dle mezinárodních účetních standardů či českého standardu pro ocenění podniku je zřejmé, že tyto jsou významově velmi podobné s definicí hodnoty tržní. Znalecký ústav ZOK se ztotožňuje se stanoviskem, že ocenění pro účely vytěsnění drobných akcionářů by mělo být specifické především z toho důvodu, že by v něm neměla být zohledněna žádná riziková přirážka za sníženou likviditu v důsledku minoritního podílu. Důvodem je právě skutečnost, že i když velikost oceňovaného podílu je pro ocenění důležitá, tak v případech ocenění pro účely vytěsnění minoritních akcionářů by se tato riziková přirážka neměla objevit právě z toho důvodu, že se jedná o vytěsnění nedobrovolné a jeho iniciátor by byl při ocenění zvýhodněn proti akcionáři minoritnímu, pro kterého se nemusí jednat o transakci dobrovolnou. Pokud se rizikových přirážek použitých v znaleckém posudku Ing. Vaňka týče, považuje je ZOK za přípustné a účelné. Pokud se jedná o přirážku za nižší kapitalizaci (pro menší společnosti) je tato uváděna v zásadní odborné literatuře a její použití je logické z toho důvodu, že investice do velkých nadnárodních koncernů nebo do největších společností v ČR obchodovaných na veřejném kapitálovém trhu v průměru vykazují nižší míru rizika než investice do menších společností. Pokud se jedná o přirážku za nižší likviditu, je tato také uváděna v zásadní odborné literatuře a její použití je logické z toho důvodu, že investice do akcií, které můžeme kdykoliv prakticky okamžitě zpeněžit, v průměru vykazují nižší míru rizika než investice do akcií veřejně neobchodovatelných, které vykazují minimální likviditu. I v případě vytěsnění minoritních akcionářů dle názoru ZOK je velmi pravděpodobné, že majoritní akcionář by nebyl ochoten zaplatit znalci stanovenou částku pro odkup jedné akcie, ale tato cena je pro něho atraktivní pouze v případě vykoupení celého minoritního balíku akcií. Za obecně nejproblematičtější je možné považovat použití rizikové přirážky pro podniky s nejasnou budoucností. V tomto konkrétním případě znalecký posudek Ing. Vaňka vztahuje použití této rizikové přirážky k určitým pochybnostem o naplnění všech parametrů sestaveného finančního plánu. Použití této rizikové přirážky považuje ZOK za velmi vhodné. Pokud se týká rozdílů ve výsledcích ocenění, jedná se o rozdíly, které ze zcela rozhodující výše vyplývají právě z použití přirážek za specifická rizika ve znaleckém posudku Ing. Vaňka, resp. v jejich nepoužití ve znaleckém posudku APELEN. Nadále ZOK považuje použití rizikové přirážky pro menší společnosti ve výši 3 % za správné. K použití metody ocenění, kdy znalecký posudek APELEN uvádí, že dle jeho názoru měl být použit finanční plán ve znaleckém posudku Ing. Vaňka, protože není možné korigovat s výrazným časovým odstupem finanční plán sestavený ve znaleckém posudku Ing. Vaňka, navíc v situaci, kdy se jednalo o finanční plán sestavený na základě finančního plánu sestaveného managementem společnosti, s tímto názorem ZOK nesouhlasí, protože vůbec nereflektuje tu zásadní skutečnost, že finanční plán sestavený ve znaleckém posudku Ing. Vaňka a použitý i ve znaleckém posudku APELEN uvažuje pro rok 2008 zvýraznit kladnými výsledky hospodaření, jak u společnosti Škrobárny Horažďovice, a.s., tak u společnosti LYCKEBY AMYLEX, a.s. Z výkazu zisků a ztrát sestaveného k datu 30.9.2008 však vyplývá, že společnost Škrobárny Horažďovice a.s. vykázala k tomuto datu ztrátu před zdaněním ve výši -1 924 000,00 Kč a společnost LYCKEBY AMYLEX, a.s. ztrátu ve výši -27 866 000,00 Kč.

Navíc v době zpracování znaleckého posudku v roce 2012 již byla k dispozici informace o tom, že se nejednalo o žádný přechodný výkyv např. sezónního charakteru, ale že do konce roku se tyto ztráty ještě výrazně prohloubily. Proto nemohl být finanční plán zpracovaný ve znaleckém posudku Ing. Vaňka jakkoliv akceptován. Protože jakákoliv tvorba náhradního a realistického finančního plánu s tak velkým časovým odstupem a bez možnosti konzultací s managementem společnosti v reálném čase je problematická, zvolila ZOK jako náhradní řešení ocenění výnosovou metodou diskontovaných peněžních toků na základě analýzy reálně dosahovaných ekonomických parametrů v minulých účetních období. Na základě těchto uvedených argumentů ZOK na svých závěrech v rámci zpracovaného znaleckého posudku a souvisejících podání i nadále trvá a nepovažuje za nutné na nich cokoliv měnit (viz stanovisko znaleckého ústavu ZOK ze dne 6.6.2017). V rámci výslechu zástupce znaleckého ústavu APELEN ke stanovisku ZOK bylo mimo jiné sděleno, že s odkazem na odbornou literaturu použití přirážek za malou společnost nebo za malou tržní kapitalizaci není přípustné. V poslední době v revizních znaleckých posudcích ani ta přirážka v podstatě nebyla prokázána a je pravděpodobné, že ani neexistuje. Přitom pro účely squeeze-outu ta přirážka za malou tržní kapitalizaci byla poměrně důležitá. Pokud by ji ZOK nepoužila, nebyl by tak zásadní rozdíl ve znaleckých posudcích. Pokud ZOK použila metodu kapitalizovaných čistých výnosů se zdůvodněním, že jí byly známy pozdější výsledky po rozhodném datu, jedná se o základní chybu takovéhoto ocenění, protože není možné použít výsledky v dalších letech a dívat se dále za rozhodný den pro ocenění. Znalecký posudek APELEN respektoval původní finanční plán, který sestavil Ing. Vaněk, který respektoval i hlavní akcionář zcela jednoznačně minimálně ke dni konání valné hromady. Zásadním rozdílem je použití ZOK přirážky za nízkou likviditu, kterou APELEN stejně tak Komise pro cenné papíry a prof. Ing. Miloš Mařík, CSc. odmítá, neboť se týká jednotlivých akcií, přičemž je shoda na tom, že pro squeeze – out je nutno ocenit celou společnost. Není tak možno argumentovat, že akcie jsou málo likvidní a hlavní akcionář vlastně umožnil tu likviditu. Nejdůležitější je použití přirážek za velikost společnosti, kdy Ing. Vaněk zohlednil 2 %, ZOK zohlednila 3 %, pokud by je nepoužili, byla by hodnota blízká hodnotě stanovené znaleckým posudkem APELEN. Použitá metoda diskontovaných peněžních toků je doporučována jako nejběžnější materiál ocenění v oceňovací praxi, společnost neustále měla kladné peněžní toky, kladné volné cash flow, finanční plán a výkazy jednoznačně ukazovaly, že volné cash flow je velice silné, proto byla použita metoda diskontovaných peněžních toků, kterou použil i Ing. Vaněk, jako metoda, která má přednost před metodami majetkovými a jako metoda, která je nejvíce respektována pro ocenění a pro squeeze – outové posudky, tak jak je používána i v rámci revizních posudků ve squeeze – outových kauzách prof. Ing. Milošem Maříkem, CSc. (viz výpověď Mgr. Ing. P[redacted] T[redacted]).

6. Dle ustanovení § 183k odst. 1, 2, 3 obchodního zákoníku ve znění účinném do 31.12.2013 vlastníci účastnických cenných papírů mohou od okamžiku obdržení pozvánky na valnou hromadu, případně od okamžiku oznámení jejího konání, požádat soud o přezkoumání přiměřenosti protiplnění; není-li toto právo využito do měsíce ode dne zveřejnění zápisu usnesení valné hromady podle § 183l do obchodního rejstříku, zaniká. V případě, že vlastník účastnického cenného papíru nevyužije právo podle odst. 1, nemůže se nepřiměřenosti protiplnění již dovolávat. Soudní rozhodnutí, kterým bylo přiznáno právo na jinou výši protiplnění, je pro hlavního akcionáře a pro společnost závazné co do základu přiznaného práva i vůči ostatním vlastníkům účastnických cenných papírů. Promlčecí doba začíná běžet ode dne právní moci rozhodnutí, a to vůči všem oprávněným osobám bez ohledu na to, zda byly účastníky řízení.

7. Z podnětu navrhovatele a) bylo u zdejšího soudu zahájeno řízení o přezkoumání přiměřenosti protiplnění za nucený výkup akcií dle citovaného ustanovení dle § 183k obchodního zákoníku. Za situace, kdy u zdejšího soudu bylo z podnětu navrhovatele b) zahájeno řízení ve stejné věci, ve které řízení dosud pravomocně neskončilo, soud postupoval v souladu se závěry uvedenými v usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 10.4.2008 sp.zn. 29 Odo 1019/2006, dle kterého bylo nutno tento další návrh považovat za přistoupení k prvnímu řízení s tím, že o všech takovýchto návrzích se vede jedno společné řízení, jehož účastníky jsou ex lege všichni akcionáři, resp. vytěsnění akcionáři, kteří podají příslušný návrh, až do okamžiku pravomocného ukončení

nejdříve zahájeného řízení. Není na úvaze soudu, zda řízení spojí či nikoliv, neboť ke spojení řízení dochází ze zákona. Řízení o přezkoumání přiměřenosti protiplnění za nucený výkup akcií je podle citovaného ustanovení § 183k obchodního zákoníku řízením mezi společníky obchodní společnosti z právního vztahu týkajícího se jejich účasti ve společnosti podřaditelným pod § 9 odst. 3 písm. g) o.s.ř. v rozhodném znění ke dni zahájení řízení. S ohledem na dobu, kdy došlo k zahájení tohoto řízení, řídí se ustanovením § 200e o.s.ř. (viz čl. II - Přechodná ustanovení, bod 2. zák. č. 293/2013 Sb.). Jedná se o řízení nesporné, jehož účastníky jsou tedy navrhovatel a ti, o jejichž právech nebo povinnostech má být v řízení jednáno. V ustanovení § 183k odst. 1 obchodního zákoníku se přiznává právo domáhat se přezkoumání přiměřenosti protiplnění pouze vlastníkům účastnických cenných papírů. Oba navrhovatelé prokázali svoji aktivní věcnou legitimaci předložením listinných důkazů k prokázání skutečnosti, že navrhovatel a) byl vlastníkem 24 ks akcií společnosti Škrobárny Horažďovice, a.s. o jmenovité hodnotě 1 akcie 1.000,00 Kč a navrhovatel b) byl vlastníkem 807 kmenových akcií na jméno společnosti Škrobárny Horažďovice, a.s. o jmenovité hodnotě jedné akcie 1.000,00 Kč. Nadto tato skutečnost nebyla ani sporována. Oba navrhovatelé nadále setrvali na určovacím návrhu, kterým se domáhali vydání rozhodnutí o výši přiměřeného protiplnění. Navrhovatel, který se domáhá určení, jaká je výše přiměřeného protiplnění poskytnutého akcionářům podle § 183m odst. 1 obchodního zákoníku, nemusí prokazovat naléhavý právní zájem na požadovaném určení. Jedná se o určení právní skutečnosti a nikoliv o určení, zda tu právní vztah nebo právo je či není. Soud při rozhodování o návrhu na určení přiměřené výše protiplnění není vázán tím, jak navrhovatel v tzv. žalobním petitu zformuloval svou představu o výši přiměřeného protiplnění na jednu akcii. Pasivně legitimovaným o nároku na určení je vedle hlavního akcionáře i emitent, neboť tímto určovacím výrokem je dotčeno jeho rozhodnutí – rozhodnutí příslušné valné hromady, která o vytěsnění minoritních akcionářů rozhodla. S ohledem na rozhodnutí valné hromady konané dne 4.7.2008 byla pasivní legitimace společností Škrobárny Horažďovice, a.s., resp. LYCKEBY AMYLEX, a.s. a Česká Škrobárenská a.s. dána. Ustanovení § 183k odst. 1 obchodního zákoníku stanoví jednoměsíční prekluzivní lhůtu pro podání návrhu na přezkoumání přiměřenosti protiplnění soudem ve vazbě na zveřejnění zápisu usnesení valné hromady rozhodující o výkupu účastnických cenných papírů do obchodního rejstříku. Usnesení předmětné mimořádné valné hromady konané dne 4.7.2008, na které byl ve smyslu ustanovení § 183j obchodního zákoníku schválen přechod vlastnického práva všech ostatních účastnických cenných papírů společnosti Škrobárny Horažďovice, a.s. ve vlastnictví ostatních akcionářů této společnosti na osobu hlavního akcionáře, kterým byla společnost Česká Škrobárenská a.s., bylo do obchodního rejstříku zapsáno ke dni 13.8.2008, v obchodním věstníku bylo zveřejněno dne 27.8.2008. Navrhovatel a) svůj žalobní návrh doručil soudu dne 19.8.2008 a navrhovatel b) dne 29.9.2008, zákonná lhůta při zohlednění ustanovení § 57 o.s.ř. tak byla navrhovateli zachována. Je rovněž zapotřebí dále zmínit, že právní úprava vytěsnění je v současné době harmonizována na poli evropského práva směrnicí č. 2004/25/EC. Tato směrnice v případě vytěsnění akcionářů pracuje s pojmem „fair value“, čemuž by mohl v předkladu odpovídat výraz spravedlivá hodnota. Zákonná definice spravedlivé hodnoty neexistuje, oficiální český překlad pracuje s pojmem spravedlivé ceny. Jak česká právní úprava, tak ani tato směrnice přitom neuvádí žádné další vodítko, jakým způsobem by mělo být přistupováno ke stanovení této hodnoty. Z usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 11.6.2010 č.j. 7 Cmo 447/2009-797 se podává, že by se mělo jednat o plnou kompenzační platbu, která by byla plně na místě v těch případech, pokud by akcionář byl vyloučen z možnosti svobodně rozhodnout, zda dá přednost nižší likviditě jím držených cenných papírů s tím, že tato nižší likvidita může být vyvážena jejich vyšší výnosností. Jak Nejvyšší soud ČR vyložil v usnesení ze dne 19.6.2012 sp.zn. 29 Cdo 2214/2010, určení hodnoty podniku společnosti, jež je obvykle základem pro stanovení výše přiměřeného protiplnění za jednu akcii společnosti, je otázkou skutkovou, k jejímuž posouzení jsou nezbytné odborné znalosti. Součástí odborného posouzení znalce je přitom i zvolení jedné nebo více metod ocenění s ohledem na poměry posuzované společnosti. V daném případě předmětem přezkoumávání přiměřenosti protiplnění byl znalecký posudek zpracovaný Ing. Jiřím Vaňkem k doložení přiměřenosti protiplnění za kmenové akcie emitované společností Škrobárny

Horažďovice, a.s. při uplatnění práva výkupu účastnických cenných papírů dle ustanovení § 183m obchodního zákoníku. Uvedený znalec provedl ocenění ke dni 30.4.2008. V rámci řízení byl soudem zadán znalecký posudek znaleckému ústavu ZOK, jehož předmětem bylo stanovení výše spravedlivé hodnoty přiměřeného protiplnění za akcie menšinových akcionářů společnosti Škrobárny Horažďovice, a.s. při výkupu účastnických cenných papírů podle § 183i a násl. obchodního zákoníku, a to ke dni 30.9.2008 dle § 183l odst. 3 obchodního zákoníku, kdy došlo k přechodu vlastnického práva k účastnickým cenným papírům menšinových akcionářů společnosti na hlavního akcionáře (viz usnesení Vrchního soudu v Praze sp.zn. 7 Cmo 402/2010). ZOK oproti výnosové metodě DCF entity použité Ing. Vaňkem použil metodu ocenění výnosovou metodu kapitalizovaných zisků a z hlediska výsledků ocenění pak byly výsledky tohoto znaleckého ústavu a znaleckého posudku Ing. Vaňka velmi podobné. Ing. Vaněk ve svém znaleckém posudku použil přirážky za specifická rizika v celkové výši 4 % (2 % za menší společnosti, 1 % za nejasnou budoucnost v návaznosti na finanční plán a 1 % za nižší likviditu). Dle názoru ZOK použití předmětných rizikových přirážek ve znaleckém posudku Ing. Vaňka je správné a dostatečně odůvodněné. Znalecký ústav ZOK použil rizikovou přirážku pro menší společnosti ve výši 3 %. Jestliže navrhovatel a) na doplnění dokazování předložil revizní znalecký posudek zpracovaný znaleckým ústavem APELEN, vzhledem k tomu že dané řízení je řízením nesporným, soud nepřisvědčil námitce společností, že již proběhla ve věci koncentrace a není možné takovýto důkaz připustit. Pokud dále společnosti namítaly, že není přípustné, aby byl revizní znalecký posudek předložen účastníkem řízení, je na místě odkázat na rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 26 Cdo 3928/2013, ve kterém se výslovně uvádí: „Protože ustanovení § 127a o.s.ř. hovoří o znaleckých posudcích obecně, není důvodu, aby se uvedené ustanovení nevztahovalo i na znalecké posudky revizní. Splňuje-li znalecký posudek předložený účastníkem řízení předpoklady stanovené v § 127a o.s.ř., pohlíží se na něj jako na posudek vyžádaný soudem i v případě, že jde o znalecký posudek revizní.“ Vzhledem k tomu, že revizní znalecký posudek předložený společností APELEN splňoval předpoklady stanovené v ustanovení § 127a o.s.ř., soud v rámci meritorního posouzení z tohoto posudku vycházel, a to z následujících důvodů. Znalecký ústav APELEN použil jako metodu ocenění výnosovou metodu DCF entity shodně jako Ing. Vaněk, avšak s diametrálně odlišným výsledkem. Rozdíly ve výsledcích ocenění ze zcela rozhodující výše vyplývají právě z použití přirážek, přičemž z dostupné judikatury vyplývá (viz usnesení Vrchního soudu v Praze č.j. 7 Cmo 447/2009 z 11.6.2010), že použití přirážek v tomto druhu ocenění (spravedlivá hodnota s kompenzační funkcí) je nepřípustné. Stejně tak ve stanovisku Komise pro cenné papíry STAN/13/2005 ze dne 9.11.2005 se uvádí: „Dle názoru Komise není důvod rozlišovat mezi oceněním účasti na společnosti pro účely nabídek převzetí a veřejných návrhů podle § 186a obchodního zákoníku a oceněním této účasti pro účely vytěsnění. Použijí se tedy principy podrobně popsané v metodice. Srážka za minoritu je stejně jako u nabídek převzetí nepřípustná“. Z uvedeného důvodu nepřípustnosti použití přirážek soud nemohl přihlédnout ani k závěrům znaleckého posudku ZOK, zástupci tohoto znaleckého ústavu své postupy a závěry neobhájili. Oproti tomu revizní znalecký posudek, kterým byla dokládána přiměřenost výše protiplněním při rozhodování valné hromady o přechodu akcií menšinových akcionářů na hlavního akcionáře, vyčerpávajícím způsobem uvedl, z jakého důvodu jím bylo uvedeným způsobem postupováno, jaké nedostatky byly jím ve znaleckých posudcích jak Ing. Vaňka, tak ZOK zjištěny a na základě těchto nedostatků poté je dovozována neadekvátnost hodnoty akcie zjištěné těmito posudky a vysvětlena i skutečnost, proč se zmiňované znalecké posudky ZOK a Ing. Vaňka v otázce přiměřené výše přiměřeného protiplnění rozcházejí. Při výnosové metodě má pro stanovení hodnoty podniku klíčový význam finanční plán, znalecký ústav APELEN zdůvodnil, proč dospěl k daným závěrům a z jakého důvodu za principiálně výchozí považuje finanční plán použitý ve znaleckém posudku Ing. Vaňka, volba metody ocenění znaleckým ústavem vychází z poměrů posuzované společnosti, přičemž zdůvodnění volby, resp. způsobu ocenění, dle názoru soudu má svoji vnitřní logiku, je provedeno v naprosto dostačující míře, nadto nebyla vznesena oponentura ke zvolené metodě ocenění. Podpůrnou skutečností pro stanovení výše přiměřeného protiplnění dle znaleckého ústavu APELEN je poté znalecký posudek č. 2354/26/09 znalce

Františka Poláka, kterým byla stanovena částka 515,- Kč za 1 akcii společnosti několik měsíců po přechodu akcií na hlavního akcionáře. Byť se jednalo o znalecký posudek pro účely fúze, v každém případě je tato hodnota významná pro ověření hodnoty akcie ke dni 30.9.2008. V neposlední řadě soud rovněž přihlédl i k výpovědi zástupce znaleckého ústavu APELEN Mgr. Ing. P[redacted] T[redacted], který obhájil závěry znaleckého posudku i s odkazem na prof. Ing. Miloše Maříka, CSc. a jeho odborné názory, které jsou aplikovány i při zpracování revizních znaleckých posudků, tak jak tomu bylo v daném případě. Protože znalecký ústav APELEN respektoval zpracovaný finanční plán sestavený Ing. Vaňkem, tak jak byl i respektován hlavním akcionářem, stejně tak byl respektován a zohledňován den ocenění (v tom byla shledávána základní chyba znaleckého posudku ZOK, který zohlednil výsledky společnosti v dalších letech) není možné plošně takovýto znalecký posudek odmítnout vzhledem k tomu, že je zpracován s ohledem na uplynulou dobu a vývoj odborných názorů v mezidobí, a proto se soud ani v tomto směru s námitkami společností neztotožnil. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí, kdy soud rozhodl, že přiměřené protiplnění za jednu akcii zaniklé společnosti Škrobárny Horažďovice, a.s. o jmenovité hodnotě 1.000,00 Kč v rámci vytěsnění minoritních akcionářů dle rozhodnutí valné hromady společnosti ze dne 4.7.2008 činí 545,00 Kč dle znaleckého posudku znaleckého ústavu APELEN Valuation a.s.

8. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř. Navrhovatelé byli ve věci úspěšní, proto jim náleží právo na náhradu nákladů řízení. Navrhovateli a) byla přiznána na náhradu nákladů řízení částka 78 492,50 Kč představující 1 000,00 Kč za zaplacený soudní poplatek dle zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, 30 000,00 Kč za uhrazenou zálohu na náklady znaleckého posudku, 11,5 úkonu právní služby po 3 100,00 Kč dle § 9 odst. 4 písm. c), § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (1x převzetí věci – příprava zastoupení, 4,5x účast při ústním jednání, 6x písemné podání ve věci), 12 paušálních částek náhrady hotových výdajů advokáta po 300,00 Kč dle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. včetně 21 % DPH z odměny za zastupování a z náhrad dle § 137 odst. 3 o.s.ř. Navrhovateli b) byla na náhradu nákladů řízení přiznána částka 196 601,92 Kč představující 4 254,00 Kč za zaplacený soudní poplatek dle zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (1 000,00+1 6270,00-13 016,00), 30 000,00 Kč za uhrazenou zálohu na náklady znaleckého posudku, 94 525,00 Kč za zpracování revizního znaleckého posudku (dle rozsudku NS ČR sp.zn. 30 Cdo 3441/2016 byla přiznána částka, kterou být v pozici zadavatele znaleckého posudku by uhradil stát na základě procesního právního předpisu, a to na základě vyúčtování provedeného znaleckým ústavem), 13,5 úkonu právní služby po 3 100,00 Kč dle § 9 odst. 4 písm. c), § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb. (1x převzetí – příprava věci, 1x sepis žalobního návrhu, 4,5x účast při ústním jednání, 7x písemné vyjádření ve věci), 14 paušálních částek náhrady hotových výdajů advokáta po 300,00 Kč dle § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., náhradu cestovného k ú.j. dne 18.12.2017 a 5.2.2018 ve výši 3.226,00 Kč (2x1 613,00) při cestě vlakem Ostrava – Plzeň a zpět, náhradu za ubytování 2 noci ve výši 2 776,00 Kč (1 390,00 + 1 386,00), náhradu za promeškaný čas 40 půl hodin po 100,00 Kč dle § 14 vyhlášky č. 177/1996 Sb. včetně 21 % DPH z odměny za zastupování a z náhrad dle § 137 odst. 3 o.s.ř. Oběma společnostem ke splnění povinnosti zaplatit navrhovatelům náhradu nákladů řízení byla stanovena běžná třídenní lhůta běžící od právní moci tohoto rozhodnutí dle § 160 odst. 1 část věty před středníkem o.s.ř., platební místo k rukám advokáta jim bylo stanoveno dle § 149 odst. 1 o.s.ř.

9. Výrok pod bodem IV. tohoto rozhodnutí je odůvodněn ustanovením § 148 odst. 1 o.s.ř., podle kterého má stát podle výsledků řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil. Usnesením zdejšího soudu ze dne 3.9.2013 č.j. 43 Cm 122/2008-215 byla znaleckému ústavu ZOK přiznána odměna za podaný znalecký posudek ve výši 110 369,60 Kč, usnesením ze dne 17.3.2016 č.j. 43 Cm 122/2008-330 poté odměna za jeho doplnění ve výši 2 968,00 Kč, usnesením ze dne 24.10.2016 č.j. 47 Cm 122/2008-389 odměna za výslech znalce ve výši 3 271,08 Kč a usnesením ze dne 21.6.2017 č.j. 47 Cm 122/208-621 odměna za zpracování stanoviska ve výši 5 929,00 Kč. Celkem znaleckému ústavu ZOK bylo vyplaceno 122.537,68 Kč,

z toho ze záloh uhrazených všemi účastníky bylo pokryto 120 000,00 Kč. Náklady státu na vypracování znaleckého posudku soudem ustanoveným znalcem po zohlednění uhrazených záloh činí částku 2 537,68 Kč. Vzhledem k tomu, že obě společnosti nebyly ve věci úspěšné, soud jim postupem dle citovaného ustanovení dle § 148 odst. 1 o.s.ř. stanovil povinnost zaplatit tyto náklady, které nesl stát, a to společně a nerozdílně v běžné třídenní lhůtě (§ 160 odst. 1 část věty před středníkem o.s.ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání ve lhůtě 15 dnů od doručení je písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může se oprávněný domáhat svého práva návrhem na soudní výkon rozhodnutí nebo podat exekuční návrh u exekutora.

Plzeň 5. února 2018

Mgr. Jaroslava Kočandrlová v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Soňa Jirásková.